

Нам'ятайте

про

Україну!

СВОВОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКSVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Рекламі і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
з Нью-Йорку
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVIII Ч. 121

ДЖЕРСІ СІТІ НЬЮ-ЙОРК. СЕРЕДА, 1-го ЛИПНЯ 1981

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, JULY 1, 1981

№121 VOL LXXXVIII

Українці в Онтаріо відзначають

Український День Спадщини

Торонто, Канада (ПРО КУК) — У відігук на звернення Централі КУК, Провінційна Рада (Онтаріо) КУК відзначає 90-річчя поселення українців Канади в неділю, 23-го серпня цього року, уже популярним на сході Канади Українським Днем Спадщини.

Цей історичний подієвий день присвячений: народна виставка, фільми, вечірній концерт п.н. «Це наша земля», а зокрема пам'яткова програма про українське минуле в Канаді.

Побудівний Фестиваль Української Пісні і Танку присвячений 10-й річниці дружньої важливої події, яка змінила обличчя Канади, а саме — багатокультурності Канади, до чого, в першу чергу, спричинилася українська культурно активна громада.

У концертних програмах візьмуть участь хорів і танцювальних ансамблів з Судбури, Тандер Бей, Ст. Катерини, Гамільтона, Ошави, Миссиссаги й, очевидно, з Торонто. Для дітей — ляльковий театр «У тітці Квітки» та улюблений народний — сміхун.

Із пропонуванням вздовж берегової лінії озера Онтаріо човна (шувовт) дунуть українські пісні, які виконують молодіжні ансамблі. Новиною у цього річного Українського Дня Спадщини буде професійно виставлена мистецька виставка молодих митців, а з нагоди 90-річного ювілею можна буде набути спеціально скомпановану відзна-

ку й ювілейно-пам'ятковий репродукції Слави Сурмач-Милдс. Місцеві Відділи КУК — Онтаріо представлять діяльність своїх громад виставкою «Праця у відомому часі».

Програма дня почнеться в 10:30 год. вранці Соборним Молебнем; у 12-й год. в часі офіційного відкриття, піднесуться український і канадський прапори, які сповістатимуть, що цей просторий півострів у день 23-го серпня належатиме частинно українцям.

Минулорічні концерти — пообідні й вечірні — слухало понад 20 тисяч, а відвідувачів Українського Дня Спадщини було біля 35 тисяч. Цього року можна сподіватися ще більше туристів, тому що дата Українського Дня припадає на час Всеканадської Вистави, коли квиток вступу на Виставу включає вступ на Онтаріо Плейс. Тому хотілося би, щоб увесь Онтаріо Плейс уклався вишвишаними одягами (блужками, сорочками, суконками) не тільки виконавців програми, але й усіх українців, щоб наявно була українськість Дня Спадщини серед широких мас чужомовного світу.

Окремі комісії працюють над цілоденною програмою, щоб гідно відзначити річницю поселення українців Канади, а українська громада зблизька і здалека й буде співучасником цього ювілею у неділю, 23-го серпня, на Онтаріо Плейс у Торонто.

В ТОРОНТО ВІДБУЛАСЬ XV ПЛЕНАРНА СЕСІЯ СКВУ;

МГР ІВАН БАЗАРКО ПЕРЕБРАВ ПРЕЗИДЕНТУРУ

Торонто (від власного кореспондента "Свободи"). — У суботу, 27-го, і неділю, 28-го червня цього року, тут відбулися наради XV Пленарного Секретаріату Світової Конференції Української Молоді, яку, до речі, вже атакують на сторінках «Вістей з України» совєтські пропагандисти.

У звіті Контрольної комісії стверджено, що складові організації СКВУ виконали свої фінансові зобов'язання і забезпечили фінансові засоби для праці СКВУ.

Прийнято широкий план діяльності Президії Секретаріату СКВУ, який у центрі уваги ставить справу акції за деколонізацію СССР та продовження дій Комісії Прав Людини СКВУ.

Світова Рада Суспільної Служби подала широкі інформації про потреби і можливості допомоги численним українським втікачам із Польщі, які опинилися на території Австрії і бажають переїхати чи то до країн Західної Європи, ЗСА, Канади чи Австралії.

мгр Іван Базарко

Микола Плавчук

У часі нарад обширний звіт діяльності склав генеральний секретар Василь Безхлібник. Широка дискусія над звітами підкреслила успішно проведену працю, зокрема Комісії Прав Людини СКВУ, яка підготувала участь української делегації у Мадридській конференції.

Представниця Конференції Українських Молодечих

бюджет в сумі 150.000 доларів.

Широка дискусія проходила у зв'язку з співпрацею СКВУ із українськими дисидентами, а зокрема з Закардонним Представництвом Української Гельсінської групи під проводом генерала Петра Григоренка.

У своєму слові ген. П. Григоренко наголосив бажання і надалі працювати для добра і за визволення поневоленого українського народу та для здобуття української самостійної держави.

Внесок, щоб Президія СКВУ припинила співпрацю із Закардонним Представництвом Української Гельсінської групи, Пленарна Сесія не прийняла.

Наприкінці наради Микола Плавчук передав функції президента СКВУ мгрів Іванові Базаркові, а від імені учасників Сесії Степану Савчуку, представнику СФУЖО в Президії СКВУ, висловила подяку уступаючому президентові і побажала успіхів у праці новому президентові СКВУ.

Мгр І. Базарко, закінчуючи наради XV Пленуму Секретаріату СКВУ, підкреслив необхідність і на майбутнє зберігати ставлення до СКВУ на відношенні до українського народу в Україні та зберігати єдність і правопорядок в громадському житті української спільноти.

На 1982 рік схвалено

ХАОС ЗАГРОЖУЄ ІРАНОВІ

Тегран, Іран. — Бомбовий замах на голову кавіру Ісламської республіканської партії, головної політичної сили й основної підпори ісламського режиму, викликає глибокі тріщини в урядових колах і в іранському суспільстві. На поверхні поки що все виглядає нормально для такої ситуації, аятолла Хомейні номінує нових людей на місце вбитих у бомбовому замаху, але загальна дезорієнтація слідна на кожному кроці.

Найповажнішим ударом для режиму є смерть аятоли Махмуда Бегешті, головного судді і голови Ісламської республіканської партії, члена колективної президиуму після усунення Аболягассана Бані-Садра і другої особи після аятоли Хомейні. Визначений на місце Бегешті, як голова судівництва в Ірані, генеральний прокуратор Абдулькарім Мусаві Ардебілі аж ніяк не дорівнює Бегешті. Поки що він показав себе як послідовний прихильник терору і екзекуцій проти противників влади мусульманського клеру, але в державних питаннях він не займає одного з чолових місць. Серед 72 вбитих, — є можливі відбегешті ще більше жертв, — багато провідних діячів режиму. Між вбитими 20 членів парламенту, в тому і син аятоли Алі Монтасері. Аятолла Алі Монтасері є формально кандидатом на місце аятоли Хомейні на випадок його смерті. Так само чотири

члени кабінету і шість заступників міністрів загинуло від розриву бомби. Всіх учасників наради було 90, з того прийняли 72 загинуло, що, на думку спеціалістів, вказує на експертне підкоління бомби і її колосальну розривну силу.

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
 Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00.
 CNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
 Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Запізно

Москва традиційно відома з того, що вона ніколи не перебирає в засобах. Проти всяких законів, людяне якесь потягнення, чи ні, вона ніколи не бере до уваги. Для неї важливо, щоб осягнути цілі, заперечуючи на словах політичний макіявельзм, на ділі Москва його на кожному кроці притримується. І онедавна знову вона намагалася осягнути свої політичні цілі застрахуванням зброєю, а навіть збройним нападом, як у випадку Афганістану. Однак союська зброя і спроби Москви застрахувати нею перестали діяти.

Протягом 70-их років Москва коштом людських сил своїх підданих та великими матеріальними коштами „догнала й перегнала“ західний світ в кількості танків, гармат, вояків. Однак це перестало викликати бажані нею наслідки. Дзенкання союської зброї не викликає страху, погрози союських „вождів“ породжують насмішки, а десятки тисяч танків, бойових возів, гармат і інших воєнних засобів стоять на границях і — ржавіють. Ще так недавно, бо минуло всього кілька років, західні лідери, захоплені своєю власною збройною потугою думали диктувати умови, а в першу чергу Європі. З одного боку Москва її сателіти в Варшавському блоку, побрязуючи зброєю, „пропонували“ мир, а з другого боку міністер закордонних справ СССР Андрей Громико жидів громи в своєму виступі в Парижі, заявивши, що прийшов час поступитися союським вимогам, бо як ні, то...

І треба признати, що дехто у вільних країнах „достав гусячу шкіру“, але тільки дехто. Тобто найбільшого короткозорі тимчасові політичні дії й ласи на сенсації преса. А поза тим ніхто не звернув особливої уваги на ті загрозливі накликування „зреносного Кремля“. Події почали розвиватися у протилежному до московських плянів напрямі. Громико, п'яний з люті, кидав громи з трибуни в Парижі і загрожував Пакистанові зметенням з лица землі; як же бо такий малий Пакистан може протиставитися такому могутньому Союському Союзові й допомагати афганським повстанцям, яких жменька і які є тільки недобитками, бо союська війська опанували терен і покорили населення? Але з того часу минув рік і афганські повстанці зросли на силах, як подала міжнародна преса й інші засоби інформації панують над 9 десятими афганської території, а союські відділи перебувають в укріплених таборах, з яких виходять тільки групами в повному озброєнні. А Пакистан щораз більше й щораз одвертіше допомагає афганському народові у його боротьбі з Москвою.

До того долучилися події в Польщі й взагалі поза залізною заслоною. 14-го липня починається з'їзд польської комуністичної партії. Очевидно, що Москва, як завжди в таких випадках, хоче диктувати польським „товаришам“. Та серед них тільки невелика група хоче слухати Москви, а інші мають свою думку і по своєму хочуть поступати. Москва знов пробувала минулорічних маневрів шантажем, застрахуванням тощо. Але як перед тим, так і тепер нічого не виходить. Поляки підсміхаються і крок за кроком роблять своє. У Бухарешті робітники вимагають подібних як у Польщі прав, на Мадярщині населення розбудовує культуру, економіку, взагалі своє життя поза контролею партії, у Львові тисячами продають відзнаки польської „Солідарності“ на чорному ринкові. Вслід за тим, зростають вістки про хвилювання, ферменти, щораз голосніші вимоги людських умов в праці та в житті в СССР.

Роки тому, ще так недавно Кремль вислав би свої елітарні гвардійські дивізії. Так було колись у Берліні, на Мадярщині, в Чехо-Словаччині. А тепер — запізно! Люди панцерних дивізій не бояться. Союська збройна сила перестала страшити. Але зате в Кремлі бояться вислати дивізії, бо не знають, як це закінчилося б. Кремлівські воєводи добре знають, якою зброєю у руках народів є братання вояків з населенням і чим це кінчитися для влади, яка вояків висилає. А до того міжнародна ситуація, уклад сил у ній і найважливіше це виявлення, що „союський король голий“, що за стіною його пропаганди відсталі країна, яка не може на найкращому на нашій планеті чорноземі викорити своїх громадян, що не може як слід зодягнути їх, взути, побудувати їм приміщення. Понад 60 років пропаганди про краще завтра і постійні браки та недоліки сьогодні.

І це власне зумовлює сучасне „запізно“, яке спеціально важливе у китайському випадку. На китайській границі мільйон союських вояків. Ще недавно було багато мови в світі про те, що вони готові гнати на Китай непереможним валом заліза й вогню. А тепер майже ніхто не говорить про це. Бо вчора союські вояки могли безкарно перейти границі Китаю. Власне тому союські ударні групи могли вдарити на китайській річці Уссурі. Вони знали, що Китай мусить уступити. А сьогодні вже цілий світ знає, тільки союські громадяни це не знають про американські обсерваційні станції на терені Китаю вздовж союського кордону. А у відповідь на це з Москви посилалися громовиці слів. Не діл, а слів. Колись на Уссурі появилися червоногвардійці, сьогодні з Кремля тільки слова. Зброєю жити запізно і занадто небезпечно.

Майже десять років тому, в 1972 році, президент Ніксон, ціною втрати приязні Тайваню, відвідав червоний Китай, даючи початок непопулярному діалогу, що тепер, поволиво але певно, перетворюється в американсько-китайський мілітарний союз.

У цьому і лежить суть офіційних відвідан державного секретаря Александра Гейга до Пекіну, де по грюх декадах ворожнечі між ЗСА і Китаєм, Америка дала згоду на доставу мілітарного озброєння для Китаю. Ген. Гейг заявив, що продаж зброєння — це є лише перша стадія ближчої співпраці між ними двома державами, але що і ЗСА скоро сподіваються ближчої всебічної координації з Китаєм у всіх ділянках співпраці й координації, зведеної проти Союського Союзу.

Рівночасно з угодою між Вашингтоном і Пекіном, появилося урядове повідомлення про те, що від півтора року американський Уряд доставляв достави до пекінського уряду втримувати електронні підслушувальні станції в Китаї проти СССР, які колись мала Америка в Ірані за володіння шахів.

Крім мілітарної і економічної допомоги, Америка сподівається повної дипломатичної допомоги від Китаю у таких справах, як: протиставлення союським впливам у Камбоджі і Афганістані. Це означало б спільну підтримку афгансь-

Володимир Душин

АМЕРИКА Й КИТАЙ — НОВІ НАДІЇ І НОВІ ТРУДНОЩІ

ких повстанців проти маріонеткового режиму в Камбоджі проти режиму в Пном Пенг, що його підтримують В'єтнам і Союський Союз.

У всіх цих підходах утворенні американсько-китайського союзу стоїть питання Тайваню та відношення до нього Уряду президента Рєгена.

В останньому році Уряд президента Картера побоювався, що Картер „продасть“ Тайван Пекінові і тому в березні 1979 року Конгрес ухвалив т. зв. Акт про Відношення з Тайванем, у якому сказано, що „є ясні сподівання, що будучина Тайваню буде вирішена мирним способом...“ Кандидатуючи на президента ЗСА, Рєген обіцяв, що він приверне Тайваню давній офіційний статус та доставить цій країні ряд бойових літаків типу „ФХ“. Сьогодні ініціатива нового Уряду у Вашингтоні викликала стурбованість та навіть паніку у Пекіні. Але покищо „нормалізація“ проходить далі: мир панує у Формозській затоці і напруження в Кореї притихло, а Пекін і Вашингтон координують свої дії проти СССР. Китай здобуває американську технологію і дешевий капітал,

який уможливило поступове піднесення життєвого рівня китайського народу. Тайван також провадить дуже корисну торгівлю з Європою та китайським материком. Самий Китай стає третім з черги в Азії американським ринком збуту збіжжя, вовни тощо.

Якщо б Тайван у порозумінні з Вашингтоном, почав певні мілітарні потягнення, що, однак, виглядає дуже малоправдоподібно — дотеперішній стан речей міг би нагло змінитися.

Не тільки Тайван, але й ряд не-комуністичних держав Південно-східної Азії, для яких червоний Китай, більше від СССР був загрозою за останні десятиріччя, недоволені політикою зближення між Пекіном і Вашингтоном. Ці держави — це Філіппіни, Таїланд, Малазія, Сінгапур та Індонезія. У поворотній дорозі з Китаєм ген. Гейг відбудував конференцію з міністрами закордонних справ цих країн у Манілі, де він з'ясував американську настанову пр

Збірка казок...

(Продовження зі стор. 2)

У збірці п'ять казок, хоч одна з них „Кирило Кожум'яка“ це не, каз. Зпрізвищем героя мовний редактор мав, мабуть, деякий клопіт, бо словник Голосевича і Рудницького подають назву „кожум'яка“, підсвідомість „кожум'яка“. Словник Андрушина подає „кожум'яка“ і „кожум'яка“. І будь тут мудрий...

Шкода, що впорядники збірки взяли не оригінальний текст цього історичного переказу з довідки його видання, а використали його підсвідомість версію, в якій редактор-цензор дбайливо усунув у кінцевій сцені всі релігійні моменти, залишивши тільки загадку „а тут дзвони дзвонять“, тоді коли в довідковій версії ця сцена зображала, як людина навколошка молиться до Бога дати Кожу(-о, -е) м'ячі перемогу над змієм.

Андрій Малай вибрав не відповідний момент до зілюстрування — замість зображити основний елемент переказу, двобій на життя і смерть його героя, як представника його особливості добра, правди й волі зі змієм, що персоніфікує зло, неправду і поневолення, малює картину князівни, яка випускє голуба, що радше нагадує епізод „Плач Ярославни“ зі „Слова о полку“...

У казці „Три перні“, подія якої відбувається, мабуть, на Гуцульщині, на що вказували б такі слова, як „легінь“, „газда“, „банувати“, добро було б застосувати говіркові слова та вислови („бо-м“ замість „бо-я“, „банувати“, „сидіти на шапці“) літературними або да-

ти до них пояснення. Так само варто було пояснити і в інших казках такі слова і фрази, як „гарувати“, „ліпо-ве кління“, „праків годувати“, „жити як каганець без дою“, „рундук“, „берлін“, „черинь“, „у гріби топилося“, „мички мич“, „леміш“, „горно“, „ступа“. Практика показує, що не тільки діти, але й батьки та вчителі, зокрема молодшого віку, не розуміють значення рідкісних слів, висловів, приповідок.

Казка „Як Бог ділив літа“ робить враження, що теж перейшла підсвідомість редакції-цензуру. Бог чомусь живе в шапці (?) і зображений надто реалістично, а навіть грубо, легковажно, глумливо, рубашко, сказати б „карикатурно“ наприклад: Бог додумався... „Зі мною ніякої торгівлі немає! Я тебе покликав не на ярмарок! Дістан своїх тридцять літ і забирайся!“. „Дістав своє і йди“. Або Бог пригрозив мавні так: „Мовчи, сяка-така! Я тобі покажу! — і показав їй двері“.

З чоловіком Бог теж не це ремоніть. „Що ти, чоловіче, ярмаркуєш? Ану, забериайся звідси так, щоб і твоєго духу не було!“. Накінце „Бог постояв і ще вслід йому кинув: „Як собі постелити, так і будеш спати!“

Інші казки („Три перні“, „Парівна-жаба“, „Як Васи-лина до баби Яги за вогнем ходила“ та переказ „Кирило Кожум'яка“) — виховно-варіантні.

Закінчується казка велелем, дрюко сентенцією, яка вказує на злобу і злористість Творця, що є неспівзвучні з Богом природою: „Ось як Бог посміявся з чоловіка!“. Бога поведінка нагадує поведінку солдата, караула, чи катебіста.

Про Ініціативну Групу...

(Продовження зі стор. 2)

українсько-жидівські зв'язки спиратимуться на тверді бази політичного принципалізму обидвох партій.

А все ж Ініціативна Група не складатиме свій статут на засаді паралельності до статуту Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків. Вона бажає зредувати його так, щоб можна було співпрацювати з різними жидівськими групами (сіоністськими і не-сіоністськими), з організаціями науковими, культурними і особливо такими, які діють на американському континенті і (ще далі) в ЗСА. Живучи в ній самій країні і в тих самих політичних, соціальних і культурних обставинах, між нами і жидівською спільнотою в Америці, — враховуючи тут й найновіших іммігрантів з СССР, — знайдеться багато спільних інтересів у окремих містах і в столиці країни, у Вашингтоні.

Яків Сусленський, перебуваючи між нами, цілком виправдано наголошував, що його Товариство хоче співпрацювати з усіма українцями, всіх політичних напрямків. Ми не заперечували, а навпаки, заохочували його до такого широкого організаційного і політичного підходу. Це стосується й нашої української сторони: нам треба співпрацювати з жидівськими політичними поглядами, з різними їхніми організаціями і навіть з поодинокими особами, які тільки вони мають щось важливого і значущого

внести до цієї великої справи.

В Програмі Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків в розділі „Основні цілі Товариства“, між іншим, сказано: що Т-во допомагає „євреям України у їхній боротьбі за свої національні інтереси і право на репатріацію до Ізраїля“.

ІГ вітає таку постановку справи, а зі своєї сторони боротиметься за всі людські і національні права жидівської меншості в Україні, включно з її правом залишатися або виїжджати з України.

З особливим інтересом українці вітають ще й такі програмові постулати (цифру): „боротьба проти дезінформації та наклепів спрямованих до підтримання і роздмухування національної незгоди й ворожнечі між євреями та українцями“ і „Роз'яснювальна праця, спрямована до усунення взаємних упереджень і пересудів“.

Згадаємо, що українська сторона вже зробила заход, щоб ще в цьому році появилось спеціальне число журналу „Сучасність“, присвячене українсько-жидівським справам. А проф. Тарас Гунчак (незалежно від ІГ) поробив вже поважну підготовку працю по скликанню спеціальної Українсько-Єврейської Наукової Конференції з участю в ній понад 50 учених з обидвох сторін. Вона відбудеться в Гарвардському університеті.

Хаос...

(Продовження зі стор. 1)

створює пригоди можливості до ведення підпільної боротьби. Також останньо комуністична Тудер партія почала проявляти жвавішу діяльність. Заінтересовані міжнародні кола звернули увагу на становище Москви. Москва має сконцентровані військові частини на іранській границі, а крім цього, її агента допомагає в організації збройних сил азербайджанців, які заселяють частину Ірану на його північному сході. Зразу після закінчення Другої світової війни під впливом Москви на тих теренах була проголошена совєтська автономна держава, однак, на категоричну вимогу президента Гаррі Трумана,

совєтські війська звільнили її, а азербайджанські збройні сили не могли протиставитися іранським військовим частинам. З доручення покійного шаха іранської військові частини після окупації тих теренів перевели масові евакуації проти всіх, що були причасні до проголошення тієї автономної держави.

Це й було причиною остороги державного секретаря Гейга під адресою Москви, щоб вона не важилася втрутатися у внутрішні справи Ірану. Секретар Гейг сказав: „Важливо, щоб події в Ірані проходили без підняття втрутання зі-зовні. Це є нашою американською політикою і це так за-

Українське Світове Об'єднання Гуцулів (УСОГ) відбуло III Всегуцульський з'їзд 23-го і 24-го травня ц.р. на Верховині в Глен Спей, Н.Й. 23-го травня в 12-й год. вполудне відбулося відкриття виставки гуцульського мистецтва Евдоки Сокоханок, родом із Жабя. Вона виставила килими, верети, вишивані сорочки, запаски, мініатюрне кресло для виробу килимів, альбом гуцульських вишивок і інші речі. Микола Павлюк з Яреча виставив постолі й табівку.

В год. 3.20 у великій залі затрембітали трембіти: голова УСОГ Михайло Бельмега відкрив з'їзд. Місцевий парох о. Богдан Скасків провів молитву і започаткував „Христос Воскрес“, що його всі присутні відповіли тричі. До президії з'їзду обрані: голова — д-р С. Федюк; заступник — І. Гаврилюк; секретар — Д. Федорчук. Встановлення місць і хвилююче мовчання вшановано героїв-гуцулів і померлих членів.

Проф. д-р В. Лев привітав з'їзд від Наукового Товариства ім. Т. Шевченка і комісії Регіональних Дослідів, прочитав доповідь про значення й завдання регіональних комітетів та закликав, щоб до великого ювілею 1000-річчя християнства в Україні появились регіональні збірники з усіх наших земель, які свідчать історичної правди, як пам

ЯКЩО ХТОСЬ МАЄ банківське conto чи то для ошаджування, чи то для випливання чеків, треба таке conto вживати, щоб воно було активне. В іншому разі може статися така річ: коли гроші здепоновані в банку і їх ніхто не рухає довший період часу, наприклад, один рік або довше, або коли банк втратив зв'язок з клієнтом, банк може вважати, що тієї особи або нема, або вона в інший спосіб не чинна, і розпочати „плату за обслуговування“, яка поступово вибере весь капітал. Про це попереджує Федеральна корпорація забезпечення банкових конт.

КНИЖКИ НА СЬОГОДНІ

СВЯТА УКРАЇНА — О. Бердника	\$ 8.75
ЗОРЯНИЙ КОРСАК — О. Бердника	9.00
СИНИ СВІТОВИДА — О. Бердника	4.25
ПОЦІЛУНОК САТАНИ — В. Боровського	10.00
У КАРНАВАЛІ ІСТОРІЇ — спомини Л. Плюща	16.00
СУТИЧКА З ТАЙФУНОМ — С. Караванський	8.75
БОЙОВІ ДРУЗІ — В. Макар	15.00
РИМІНІ — Дивізія УНА в погоні	20.00
ДОРОГАМИ ДРУГОГО СВІТУ. ВІЙНИ — В. Верига	10.00
ВІД СИБІРУ ДО КАНАДИ — М. Приходько	10.00
ІСТОРІЯ НОРМАНСЬКОГО ПОВСТАННЯ —	
Е. Грицяк	4.75
УКРАЇНСЬКІ ВИШИВКИ — М. Куценко	35.00
КНИГА УКРАЇНСЬКИХ ВИШИВОК —	
О. Мошинська	17.50
СЛОВАРИ — УКР-АНГЛ. І АНГ-УКРАЇНСЬКІ —	
М. Дейко	40.00
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ —	
Полонська-Василенко — два томи	49.00

Маємо понад 650 назв різних книжок. Каталог вислаємо безплатно на бажання. Поштові оплати приймаємо самі. Замовлення враз з належністю плати на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA
4340 BERNICE
WARREN, MICH. 48091
USA

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСОЮЗУ

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів.

За інформацією пишіть до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Attn: Organizing Dept.

або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 427-5250

Нема то як на

СОЮЗІВЦІ

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетсільських горах біля м. Кергонксон, Н. Й.

Замовляйте місця завчасу на: КІМНАТИ — на незрівняний вакаційний побут на СОЮЗІВЦІ!

Гірська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 8 тенісних кортів, відбиванкові площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розвагові імпрези, забави та багато інших угоджень.

ДИТЯЧИЙ ТАБІР

ХЛОПЦІ від 4-го липня — 18-го липня 1981 р.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ

ПОЧАТКІВЦІ — від 19-го липня — 1-го серпня 1981
ЗАВАНСОВАНІ — від 2 серпня — 15 серпня 1981 р.

КУРСИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

від 16-го серпня — 31-го серпня 1981 р.

Ім'я

прізвище

Адреса

Авторський вечір

О. Михайлова в ЛМК

Дуже приємну несподіванку українській громаді зробила книжка О. Михайлова „Лісовичі“, видання Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку. Ця „Хроніка галицького приходу“, як її назвав автор, дістала дуже прихильні рецензії д-ра Луки Луцива п.з. „Чи новий письменник?“ надрукований у „Свободі“, і д-ра Григора Лужницького рецензія в Америці. Вони підкреслюють дошкульність таких мемуарів із нашого минулого, особливо з життя священних родин на селі, описи празників, відпустин, сходин з різних нагод, вакаційних часів, коли приїжджали з усіх-усюдів більш чи менш знайомі гості і часто до обідю сідало щоденно 20-30 осіб. Цю книжку читається „одним духом“, бо вона переносить читача в минуле, в якому багато з нас пережило ті часи і обставини.

О. Михайлів народився у Львові 19-го листопада 1912 року і там закінчив Академічну гімназію. Економічні навчання закінчив в Женеви, Швайцарії. Змолоду був кілька разів заарештований польською владою. Працював спочатку в українській кооперації й львівському Промбанку, потім, на еміграції, ревізором в німецьких, австрійських й американських фірмах. Він, так сказати б, вивчив життя — одночасно працював як український журналіст, редагуючи „Українську Трибуну“ в Мюнхені і „Вільну думку“ в Сідней, та дописував до української преси в усіх країнах вільного світу.

Авторський вечір О. Михайлова відбувся 29-го травня цього року. Добірна публіка виповнила залу ЛМК Клубу. Слово про автора вголосила Віра Левицька-Кліш, довголітня знайома автора і його дружини ще з Австралії. У першій частині своєї доповіді вона познайомила слухачів з життєписом автора, в другій части-

ні подала характеристику книжки „Лісовичі“, провівши аналогію з „Романом-рікою“ французького автора Жоржа Дюамеля „Хроніка Паскис“. Обидві книжки представляють родину не в ідеалістичнім світлі, а радше в реалістичнім і домішкою легкої іронії. На закінчення Віра Кліш висловила думку, що читачеві, який вже змучений нашою часто романтично-виховною літературою, приємно для зміни прочитати твір типу „Лісовичі“, де О. Михайлів описав життя на прихорості таким, як воно часто було, бо не на всіх прихоростах текли ріки з „молоком і медом“. Автор поділив книжку на чотири пори року: зима, весна, літо, осінь.

Після доповіді мгр Мар-Зелік прочитала уривок з циклу „Зима“ — „В церкві правиться“; з циклу „Весна“ — „Гості на прихорості“. Артист Степан Крижанівський прочитав уривок із циклу „Весна“ — „Голівуд в Лісовичах“ та з циклу „Літо“ — „У містечку — баль“.

Сам автор читав хроніку спогадів війни німців з сове-тами 22-го червня 1941 року, ще ненадруковану. Відома співачка Христина Карпівич при власному акомпанюванні проспівала давні пісні, які співали в тих часах на прийняттях з усіх нагод чи під час празнику: „В гаю зеленім враз зі мнов“, „Ой під гасем, гасем“, „Як ніч моя покрис“, пригадавши нам давні, як кажеться, добрі часи, які вже ніколи не повернуться, хіба в спогадах.

Вірімо, що ця перша книжка нашого письменника започаткує дальшу серію, на яку нетерпляче чекають читачі.

Закінчив цей милий і цікавий вечір ред. Володимир Барагура дуже дотепною гуморескою абсолютного гімназиста: „Палиця, капелюх і пташок“

Ольга Соневицька

НАПЛИВ НА ФЛОРИДУ нелегальних чорних втікачів, громадян острівної держави Гаїті, не припиняється, і офіційні американські чинники часом не знають, що з ними робити. Тепер там є група гаїтян, яких Служба Іміграції і Натуралізації хотіла депортувати назад на їхню батьківщину, але цьому на перешкоді стали американські ліберальні судді, які не бажують „кривдити цих людей“. Тож тим часом справа депортації стримана, а що велике переповнення в таборах для цих біженців не лишає для них місця, то всі ті чорні втікачі, які могли назвати прізвище й адресу когось у ЗСА, що є їхніми рідними, дістали дозвіл поселитися зі своєю родиною, хоч у визначеному часі мусять вони зобов'язатися прибути на судове переслухання в справі можливої депортації, якщо така буде санкціонована судом